

Esquerra, un mapa

El Servei Meteorològic de Catalunya ha publicat l'*Atlas climàtic de Catalunya 1961-1990*, obra de Josep M. Raso Nadal i Javier Martín-Vide, del Departament de Geografia Física i Anàlisi Geogràfica Regional de la UB. De les dades obtingudes es dedueix que "Catalunya és un veritable trencaclosques de règims pluviomètrics estacionals, sobretot tenint en compte que és un territori relativament reduït". A l'hora de determinar quina és l'estació més plujosa trobaríem que és la tardor al litoral i prelitoral; la primavera a la depressió central de Lleida i, fins i tot, l'estiu en bona part dels Pirineus i pre-Pirineus. A més, cadascuna d'aquestes zones presenta diverses variants. Som un país clarament definit per comarques, tant físicament com meteorològicament.

Les eleccions d'Esquerra han mostrat un mapa territorial molt fragmentat, amb les excepcions de Carod a les comar-

Ramon Tremosa

Economista (Universitat de Barcelona)

ques de Tarragona i de Puigcerçós al País Valencià i a les Illes Balears. Sense aquests dos darrers feus, on el control de Puigcerçós ha estat sempre molt gran, la distància de Puigcerçós amb Carretero s'hauria reduït a la meitat. El resultat menys previsible ha estat el de Reagrupament.cat, sobretot si es té en compte la migradesa dels mitjans humans i materials esmerçats en la campanya, en comparació amb la candidatura de Puigcerçós, que comptava amb les 200 persones i la infraestructura de l'aparell del carrer de Calàbria. Si els

de Carretero han fet la campanya a les nits, després de la feina i sense deixar la feina, els de Puigcerçós l'han poguda fer en ple horari laboral; la seva productivitat hores/vots, però, tot i la capacitat superior de *pressionar* quadres i alcaldes arreu del territori, ha estat força més baixa.

Carretero s'ha imposat a diverses comarques del nord, del centre i de l'oest i també en alguns districtes de Barcelona, i ha estat segon a molts indrets, a poca distància del primer Si no hi hagués hagut la candidatura d'Uriel Bertran, la distància entre Puigcerçós i Carretero seria avui segurament molt més curta. L'actitud futura d'Uriel Bertran, ferm defensor del segon tripartit els primers mesos del govern de Montilla, permetrà de comprovar la teoria dels qui afirmen que ha estat una molt hàbil marca blanca de Puigcerçós per a evitar la concentració de crítics al voltant de Carretero. Reagrupament.cat, però, ha aconseguit l'èxit de canviar el debat personal Puigcerçós-Carod pel debat d'estratègies polítiques, relatives al present i a futurs governs tripartits.